

مەلىكىزات ھەببۇل

1. مېنىڭ ئىسىمىم مەلىكىزات ھەببۇل، مەن 1984- يىلى 20- نويابىر تۇرپان شەھىرىدە تۇغۇلغان. 2010- يىلى ئۆكتەبىردە، يولدىشىم قۇدۇس ئابدۇقادىر بىلەن بىللە مىسىرغا باردىم. ھەممە باھار گۈل ھەببۇل بىلەن تۈركىيە- جۇڭگو ئوتتۇرىسىدا ئىگىلىك تىكلەش پىلانىمىز بار ئىدى. شۇنداق قىلىپ، بىز 2014- يىلى 11- ئاينىڭ 6- كۈنى تۈركىيەگە كۆچۈپ كەلدۇق. مەن ئەسلى تۈركىيە ۋىزىسى ئۈچۈن ئىلتىماس سۇنغانىمىز لېكىن رەت قىلىندى، ئەمما مىسىرغا ئىلتىماس قىلغىنىمدا ۋىزا بېرىلدى.

2. ئۇندىن كېيىن، ئاتا-ئانىم ۋە ئاكىم مەمەت ھەببۇل قاتارلىق ئائىلە مەدەنىيەتلىرىمىزنى يوقلاپ كەلگەچكە، تۈركىيەدە ئائىلىچە جەم بولدۇق. ئۇلار بىر مەزگىل تۇرۇپ، جۇڭگوغا قايتىپ كەتكەندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ پاسپورتى ئايرودرومدا تارتىۋېلىنىپتۇ.

3. 2015- يىلى 2- ئايدا، ھەممە باھار گۈل ئىككىمىز تۈركىيە بىلەن شىنجاڭنىڭ تۇرپان شەھىرى ئوتتۇرىسىدا سودا قىلىشقا باشلىدۇق. شەرقىي تۈركىستانغا كىيىم-كېچەك ئېكىسپورت قىلىپ توردا ساتتۇق. ھەممە بۇ سودا ئۈچۈن جۇڭگودا بانكا ھېساباتى ئاچقان. 2016- يىلى، ئېنىقكى دائىرىلەر بىزنى بەك كۆپ پۇل تاپتى دەپ قاراپ، بۇ سودا ھېساباتىدىن تەخمىنەن 20 مىڭ دوللار مۇسادىرە قىلدى. ئەلۋىتتە، مۇسادىرە قىلىنغان بۇ پۇل توغرىسىدا مۇزاكىرە قىلدۇق. مەن جۇڭگوغا قايتىپ بۇ پۇللارنىڭ بىزگە قايتۇرۇلۇشىنى تەلەپ قىلىشنى ئويلىدىم. ئاخىرىدا بىز بۇنداق قىلماسلىقىنى قارار قىلدۇق. 2017-يىلى مايدا، دادام ماڭا تېلېفون قىلىشقا باشلاپ، مەندىن جۇڭگوغا قايتىپ كېتىشىمنى تەلەپ قىلدى. بولمىسا جازا بولىدىغانلىقىنى ۋە ئائىلە مەدەنىيەتلىرىمىزنىڭ لايىقلىرىغا ئېلىپ كېتىلىدىغانلىقىنى ئېيتتى. مەن ئۆيگە قايتىشتىن قورقاتتىم، چۈنكى مەن قايتسام نېمە ئىشلارنىڭ يۈز بېرىشىدىن ئەنسىرىمەيتتىم. يەنە كېلىپ، ئەگەر مەن قايتىپ كەتسەم، ئۇلارنىڭ بارلىق تۇغقانلىرىمنى تۈرمىگە تاشلايدىغانلىقىغا ئىشەنمەيتتىم. مەن «ئائىلىمىزدە ئوقۇتقۇچى ۋە ساقچى بار تۇرسا، ئۇلار نېمىشقا قايتا تەربىيەلەش لاگېرىغا تاشلىنىدۇ؟» دەپ ئويلىدىم. شۇڭا، مەن پەقەت پاسپورتۇم بولمىغانلىقتىن قايتالمىدىم دەيدىم. ئۇ ئەلچىخانىغا بېرىپ بىر خىل ساياھەت ۋىزىسى تەلەپ قىلالايدىغانلىقىمىزنى دېگەن بولسىمۇ بىز ئۇنداق قىلمىدۇق. دادام يەنە يولدىشىم بىلەن ئالاقىلىشىپ، ئۇنى ئاللىقاچان لاگېرغا قامالغان ئاكىسىنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىش ئۈچۈن قايتىپ كېتىش توغرىسىدا قايىل قىلماقچى بولدى. بىز يەنىلا رەت قىلدۇق.

4. 2017- يىلى 6- ئاينىڭ 9- كۈنى ئەڭ ئاخىرقى قېتىم ئائىلە مەدەنىيەتلىرىمىز بىلەن ئالاقىلاشتىم. ئەتىسى ئاپام بىلەن ئاچامنىڭ جازا لاگېرىغا ئېلىپ كېتىلگەنلىكىگە ئىشىنىمەن. مەن ئۇلارنىڭ ئىز- دېرىكى ھەققىدە ئۇچۇر تېپىشقا تىرىشتىم، ئەمما ھېچكىم ماڭا ياردەم قىلالمىدى. مەن بىر ئىشنىڭ يۈز بەرگەنلىكىنى بىلىمەن: ھەممە دائىم تېلېفوندا ۋاقىتدا ئىنكاس قايتۇراتتى. ئۇ ھەمىشە ئۇچۇرلارغا دەر ھال جاۋاب بېرىتتى. ئۇ ئەزەلدىن جاۋاب قايتۇرمايدىغان ئىشنى قىلمايتتى. بولۇپمۇ بىز بىللە سودا قىلىشنى باشلىغاندىن بېرى.

a. چوڭ ئاكىم مەمەت 2017- يىلى 30- ئايرىلدىن باشلاپ تۇتۇپ كېتىلگەن. ئۇ 48 ياش. ئۇنىڭ ئىككى بالىسى بار. ئۇ ئىلگىرى سۇغۇرتا ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللانغانىدى. بۇنى بىلىمەن، چۈنكى ھەممە ئۇ ۋاقىتتا يەنىلا ماڭا جاۋاب قايتۇراتتى ۋە ماڭا ئېيتاتتى. چوڭ ئاكىم ساقچىلار بىلەن كۆرۈشۈشكە چاقىرىلغانىكەن ۋە شۇ يېتى قايتىپ كەلمەپتۇ. مەن كېيىن ئۇنىڭ تۈركىيەگە كەلگەنلىكى ئۈچۈن ئۈچ يىللىق قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنغانلىقىنى بىلدىم. ئۈچ يىل تۇتۇپ كەتتى. ئەمما ئۇ قويۇپ بېرىلمىدى. مەن بۇ ئۇچۇرنى 2020- يىلى 9- ئايدا بىر خەبەر بىلەن ئاڭلىدىم. ئۇ ئائىلە مەدەنىيەتلىرىمىزنى سۈرۈشتۈرگەن. ئۇ ماڭا ئۆز ئاچىسىنىڭ يىگىرمە يىللىق قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنغانلىقىنى ۋە ئاچىسىنىڭ بالىسىغا قارايدىغان باشقا بىرى بولمىغاچقا ئۆزىنىڭ قارىشى كېرەكلىكىنى ئېيتتى. شۇنداقلا، 2018- يىلى 9- ئايدا مەن تاغامنىڭ قىزى بىلەن ئۇندىداردا ئالاقىلىشىلدىم. ئۇ ماڭا ئائىلە مەدەنىيەتلىرىمىزنىڭ ھەممىسىنىڭ لاگېرغا ئېلىپ كېتىلگەنلىكىنى ئېيتتى.

b. مەن ئىلگىرى ھەممە باھار گۈلنى تىلغا ئالغانىم. مەن ئۇنىڭ بىلەن سودا قىلاتتىم. ئۇ 1983- يىلى 4- ئاينىڭ 30- كۈنى تۇغۇلغان. بوغالتىرلىق كەسپىنى پۈتتۈرگەن. ئۇ 2017- يىلى 6- ئاينىڭ 10- كۈنى ئاپام بىلەن

بىللە لاگېرغا ئېلىپ كېتىلگەن. يولدىشى ئۇ تۇتۇلغاندىن كېيىن خىزمىتىدىن ئايرىلغان، ھەمدە بىر يېزىغا قۇرۇلۇش ئىشچىسى بولۇپ ئىشلەشكە مەجبۇرى ئەۋەتىلگەن. مەن سوتسىيالىستىك مېدىيادا گۇۋاھلىق بېرىشكە باشلىغاندىن كېيىن ئاكامنىڭ خىزمىتىنى ئەسلىگە كەلتۈرگەن. مەن 2019-يىلى مايدا ھەمدەمگە قارشى ئەدلىيە تەرتىپى بارلىقىنى ئاڭلىدىم، ئەمما ئۇنىڭدىن كېيىن ھېچقانداق خەۋىرىم يوقتى، تاكى مەن 2019-يىلى 11-ئايدا ئۇنىڭ بەش يىللىق قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنغانلىقىنى ئاڭلىغانغا قەدەر. ئۇنىڭ تۈرمىگە تاشلىنىشىدىكى كونكرېت سەۋەبىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى بىلمەيمەن. بۇ ئۇچۇرلار مېنىڭ جۇڭگودىكى بىر خېرىدارىمدىن كەلگەن.

c. ئانام مەريەم تۇرسۇن 1947-يىلى 1-ئاينىڭ 10-كۈنى تۇرپان شەھىرىدە تۇغۇلغان. ئۇ ئىلگىرى پوچتخانىدا ئىشلەيتتى. ئۇ ھازىر 74 ياشتا. مېنىڭ بىلىشىمچە، 2017-يىلى 6-ئاينىڭ 10-كۈنى ئۇ قايتا تەربىيەلەش لاگېرغا تۇتۇلۇپ، 2019-يىلى 1-ئايدا قويۇپ بېرىلگەن. ئۇ ئىلگىرى يۈرەك كېسىلىگە گىرىپتار بولغان. ئەمما ھازىر ئۇنىڭ ئەھۋالىنىڭ قانداق ئىكەنلىكىنى ۋە سالامەتلىكىنىڭ قانداق ئىكەنلىكىنى بىلمەيمەن.

d. دادام ھەبىبۇل ئابدۇل 1941-يىلى 1-ئاينىڭ 15-كۈنى تۇغۇلغان. ئۇ تۇرپاندا ئوتتۇز يىل ساقچى بولغان. بۇ بەلكىم مىسىر ۋە تۈركىيەگە قىلغان سەپىرى سەۋەبىدىن بولۇشى مۇمكىن. ئۇ 2017-يىلى 10-ئايدا لاگېرغا ئېلىپ كېتىلگەن. ئەمما 2019-يىلى 1-ئايدا قويۇپ بېرىلگەن. 2020-يىلى 4-ئايدا ئۇ يەنە قولغا ئېلىنىپ لاگېرغا ئەۋەتىلگەن.

e. ھەمدەم ئايگۈل ھەبىبۇل ئىككى بالىنىڭ ئانىسى. 2017-يىلى ئۆكتەبىردە لاگېرغا ئېلىپ كېتىلگەن. شۇنداقلا 2019-يىلى 1-ئايدا قويۇپ بېرىلگەن. ئۇنىڭ بۇرۇن مۇقىم خىزمىتى يەنى 25 يىللىق ئوقۇتقۇچىلىق خىزمىتى بار ئىدى. ئەمما ھازىر لاگېردا تۇتۇپ تۇرۇلۇپ، كېيىن قويۇپ بېرىلگەن كىشىلەر ئۈچۈن خىزمەت تېپىش ھەققىدە تەنمۇ قىيىن. شۇڭا مەنچە ئۇ ھازىر ئىشىسىز ھالەتتە.

f. مېنىڭ ئىككىنچى ئاكام ئالىم ھەبىبۇل (1975-يىلى 4-ئاينىڭ 9-كۈنى تۇغۇلغان) 1997-يىلىدىن باشلاپ تۇرپاندا تۈرمە ساقچىسى بولۇپ ئىشلىگەن. ئۇنىڭ ئايالى ۋە ئىككى بالىسى بار. شاڭخەيلىك دوستۇمنىڭ سۆزىگە قارىغاندا، ئۇمۇ 2017-يىلى ئۆكتەبىردە لاگېرغا ئېلىپ كېتىلگەن. ئاندىن 2019-يىلى نوپابىردا ئۈچ يىللىق قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنغان. ئۇ 2020-يىلى ئۆكتەبىردە قويۇپ بېرىلىشى كېرەك ئىدى. ئەمما ئۇنىڭ چىققان-چىقمىغانلىقى توغرىسىدا مېنىڭ ھازىرچە ھېچقانداق خەۋىرىم يوق. ئەمما ئۇلارغا نېمە بولغانلىقىنى، قويۇپ بېرىلگەن بېرىلمىگەنلىكىنى، ھاياتتا ياكى ھاياتتا ئەمەسلىكىنى، ياكى سالامەت ياكى سالامەت ئەمەسلىكىنى بىلمەيمەن.

g. يەنە بىر ھەمدەم مېھراي ھەبىبۇل (1977-يىلى 6-ئاينىڭ 3-كۈنى تۇرپاندا تۇغۇلغان) 43 ياش. ئۇ 2018-يىلى ئۆكتەبىردە لاگېردا قامالغانغا قەدەر يىگىرمە يىل دۆلەت ساقچىسى بولۇپ ئىشلىگەن. 2019-يىلى نوپابىردا ئۇ قانۇنلۇق جەريان ياكى تەرتىپ بولمىغان ھالدا ئۈچ يىللىق تۈرمىگە تاشلانغان.

5. مەن بۇ ئۇچۇرلارنىڭ بىر قىسمىنى شاڭخەيىدىكى خىتاي دوستلىرىمنىڭ بىرىسىدىن ئالدىم. مەن ئۇنىڭغا تېلېفون قىلىپ ئائىلەمىدىكىلەرنىڭ ئەھۋالىنى سۈرۈشتە قىلىپ بېرىشنى سورىغان ئىدىم. ئۇ دوستۇم ئاخىرى 2020-يىلى مايدا شەرقىي تۈركىستانغا ساياھەتكە باردى. ئۇ مۇنداق مەسىلىلەرگە يولۇقۇپتۇ: ئۇ ساقچىغا ئېلىپ كېتىلىپ، ئائىلەمىدىكىلەرگە تېلېفون ئۇرغانلىقى ئۈچۈن ئىككى كۈن سوراققا تارتىلىپتۇ ۋە ئۇنىڭ شاڭخەيگە قايتىپ كېتىشى ناھايىتى تەسكە توختاپتۇ. ئەگەر ئۇ شىنجاڭدا ئولتۇراقلاشقان بولسا، بەلكىم تېخىمۇ كۆپ مەسىلىلەرگە دۇچ كەلگەن بولاتتى.